

[Baadsgaard]

Jeg spurgte, om vi ikke skulle prøve at få sagen grundigere gennemarbejdet og inddrage begge parter i byggeriet, men kan forstå, at boligministeren ikke agter at gøre det, idet han mener, der har været grundige forhandlinger. I bemærkningerne til sidste lovforslag fra Boligselskabernes Landsforening er der mange ting ved både byggeskedefonden og i kvalitetssikringen, som de sætter spørgsmålstegn ved. Jeg tror ikke, at boligministeren kan tage Boligselskabernes Landsforening til indtægt for det forslag, der foreligger, og derfor vil jeg gentage min opfordring om, at dette bliver behandlet sådan, at begge parter – både de, der udfører byggeriet, og de, der står som bygherrer og brugere af byggeriet – bliver inddraget. Der er påvist så mange usikkerheder både her i salen og af organisationer og grupper uden for salen, at jeg synes, det ville være rimeligt, hvis boligministeren ville komme med et bedre forslag på grundlag af de indvendinger, vi har hørt både her i dag og i de bemærkninger, der er kommet til det forrige lovforslag.

Boligministeren (Bollmann):

Hr. Torben Lund sagde, at jeg havde påstået, at jeg i dag uden videre kunne overføre. Nej, det har jeg aldrig påstået; jeg mener, jeg kan give så og så mange boliger inden for den kvota, der står i loven. Jeg kan ikke uden videre overføre, og det er bl.a. derfor, jeg gerne vil have en overførselsret, så jeg kan bruge den næste år. Jeg har fra starten sagt, at jeg naturligvis vil bruge kvotaen, hvis der er et flertal i folketinget for, at den skal udnyttes til sidste antal, men hvis der er et flertal for, at man føler, det kunne være fornuftigt at strække det en lille smule, vil jeg gøre det; så enkelt er det. Derfor synes jeg, man har overdramatiseret denne sag utroligt fra visse sider.

Nu siger hr. Torben Lund, at ingen i boligselskaberne ønsker det. Så har hr. Torben Lund ikke læst Aktuelt i dag, for dér er der i hvert fald en repræsentant for et af de store boligselskaber, der siger, at en overførselsret i visse tilfælde kunne være meget fornuftigt netop af administrative grunde.

Herefter skal jeg vende tilbage til hr. Albrechtsens forslag. Jeg mener, det på en lang række punkter griber ind i mange flere regler end dem, vi taler om her, og det er derfor,

jeg mener, det er uigennemførligt. Det er klart, der er en væsensforskel på det, vi ønsker på dette område, og det hr. Albrechtsen ønsker – det er der ingen grund til at skjule – men de fleste af de ting, hr. Albrechtsen foreslår, vil på en eller anden måde give sig udslag i huslejedannelsen, og derfor bliver det altså lejerne eller det offentlige, der kommer til at betale på en anden måde.

Jeg ser ikke noget problem med hensyn til en overførselsret og et rullende system, tværtimod. Hvis vi kommer frem til et system, hvor både boligselskaber, kommuner og det offentlige generelt kan være med til at få sat byggeanlæg i gang løbende igennem et helt år, er jeg overbevist om, at vi får en væsentlig bedre udnyttelse af hele byggesektoren, og det vil i hvert fald være økonomisk fordelagtigt for hele samfundet.

Til fru Lissa Mathiasen skal jeg kun sige, at jeg synes, vi har gjort meget for at give oplysninger om byggeskadesagen – vi har også brugt tid i udvalget – men vi er da altid parat til at gå dybere ind i forskellige svar, hvis det ønskes.

Det var i øvrigt interessant at høre hr. Baadsgaard fortolke den radikale ordfører. Jeg skal ikke gå ind i en dybere fortolkning, men det, jeg hæftede mig mest ved, var, at der var sket væsentlige ting inden for byggesektoren ifølge den radikale ordfører, siden vi sidst har behandlet forslaget, og derfor opfattede jeg også klart, at det radikale venstre er parat til at diskutere både kvoterne og selvfølgelig også de nye forslag, herunder altså de forslag, hvor selve lovforslaget er forskelligt fra det, vi fremsatte i foråret, nemlig overførselsretten.

Til hr. Baadsgaard skal jeg endelig sige, at der jo opstilles utrolig mange prognoser, og jeg ved ikke, hvilken udgave hr. Baadsgaard har, men jeg tror nok, vi må sige, at den overophedning, som jeg taler om, er kommet meget hurtigt og nok også er kommet pludseligt for mange. Jeg tror, de færreste har været klar over, at vi ville komme ind i en sådan beskæftigelsessituation, og derfor synes jeg, det er hensigtsmæssigt, at vi foretager nogle mindre justeringer – udskydelser – på nuværende tidspunkt, fremfor at vi på et senere tidspunkt skal gribe ind med helt anderledes voldsomme midler over for en sektor, som vi alle ved er meget følsom i sig selv, og som også har en sådan funktion i samfundet, at